

Puheeni Radio Deissä 30.1.2006

Onko meillä turvatakeita tässä maailmassa?

Hyvät ystävät, turvallisuus on meille ihmisille hyvin tärkeä asia. Uutistoimittaja Knud Mölleriltä kysyttiin kerran, miksi ihmiset ovat kiinnostuneita uutisista. Mitä hän vastasi? *"Ihmiset katsovat uutisia tietääkseen että maailmassa ei ole tapahtunut mitään sellaista, mikä voisi järkyttää heidän omaa turvallisuuttaan"*. – Turvallisuuden tarve ja katastrofin pelko ajaa miljoonia ihmisiä seuraamaan maailman uutisia. Huonot uutiset ovat ihmisille hyviä uutisia niin kauan kuin ne ovat vain TV-ruudulla eivätkä vaarana heidän omaa turvallisuuttaan. Silti monien mielissä on epävarmuus, kun uskonnolliset fanaatikot terrorisoivat maailmaa. Elämme maailmassa, jossa he voivat iskeä milloin vain ja missä vain.

Mutta Jumalalle ei mikään ole mahdotonta. Fanaatikkokin voi muuttua radikaalisti. Tutustumme tänään yhteen muuttuneeseen fanaatikkoon. Hän kertoo Raamatussa itsestään mm. näin: *"Minut on kahdeksantena päivänä ympärileikattu, olen syntyperäinen israelilainen, Benjaminin heimoa, heprealainen heprealaisista vanhemmista. Lain noudattajana olin fariseus, intoni ja kiivauteni osoitin vainoamalla seurakuntaa, lakiin perustuva vanhurskauteni oli moitteeton."* Fil 3:5-6

Ja edelleen hän todistaa: *"Minun elämäni on alusta alkaen kaikkien juutalaisten tiedossa. He tietävät, miten minä nuoruusvuosinani olen elänyt kansani parissa Jerusalemissa. He tuntevat minut jo entuudestaan ja voivat todistaa - jos vain haluavat - että olin fariseus ja elin siis uskontomme ankarimman suunnan mukaan."* Apt 26:4-5

Juutalaisilla oli antiikin aikana kolme kuuluisaa opettajaa: rabbit Hillel, Shammai ja Gamaliel. Tämä nuori mies sanoi olleensa Gamalielin oppilas. Hän sanoo: *"Gamalielin oppilaana minut on kasvatettu isiemme lain kaikkien vaatimusten mukaan. Kiivaasti minä taistelin Jumalan puolesta."* Apt 22:3 - Voiko tuosta uskonnollisesta ansioluettelosta puuttua enää mitään.

Myöhemmin hän kertoo itsestään vielä muutakin: *"Minäkin elin ennen siinä luulossa, että minun tulee kaikin voimin taistella Jeesus Nasaretilaisen nimeä vastaan. Niin minä myös tein Jerusalemissa. Hankin ylipapeilta valtuudet ja toimitin vankilaan monia pyhiä, ja kun tuli kyse heidän surmaamisestaan, äänestin sen puolesta. Kerran toisensa jälkeen minä*

synagogissa rankaisin heitä ja yritin pakottaa heidät herjaamaan Jeesusta, ja ankarassa kiihkossani minä ulotin vainoretkeni oman maamme ulkopuolelle asti". Apt 26:9-11

Terroristi kohtaa Jeesuksen

Tässä vaiheessa tarkkaavaisimmat kuulijat jo ehkä arvaavatkin, kenestä on kysymys. - Tämä nuori, innokas juutalainen fanaatikko lähti siis jopa ulkomaille saakka käymään pyhää sotaa Jumalan puolesta kristittyjä vastaan. Hänen tavoitteensa oli tuhota kristinusko kannattajineen.

Evankelista Luukas kertoo mitä sillä matkalla tapahtui: *"Taivaasta leimahti yhtäkkiä valo hänen ympärilleen. Hän kaatui maahan ja kuuli äänen sanovan: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?" Hän kysyi: "Herra, kuka sinä olet?" Ääni vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. Nouse ja mene kaupunkiin. Siellä saat kuulla, mitä sinun on tehtävä." Saulin matkatoverit seisoivat sanattomina. He kuulivat äänen mutta eivät havainneet ketään. Saul nousi maasta, mutta kun hän avasi silmänsä, hän ei nähnyt mitään. Toiset veivät hänet Damaskokseen kädestä taluttaen"*. Apt 9:4-8

Kun Saul kohtasi Kristuksen siinä ei ollut kyse pakanan tulemisesta juutalaiseksi eikä tuhlaajapojan paluusta kotiin. Hänen kohdallaan oli kyse hurskaan, oikeassa olevan fanaattisen juutalaisen tulemisesta syntiseksi. Se oli Saulille hyvin rankka kokemus. Psykologi Arto Mikkola kirjoittaa, että Saul tiesi oman kokemuksen perusteella, *"mitä Jumalalle kelpaavaksi oletetun minäkuvan menettäminen merkitsi käytännössä: hänen psyko-somaattinen surureaktionensa oli niin voimakas, että hän oli kolme päivää ilman näkökykyä.* – Raamattu sanoo, että *"kolmeen päivään hän ei nähnyt mitään, ei syönyt eikä juonut."* Apt 9:9

Pitkän ja vaikean kasvuprosessin jälkeen Saul saattoi vuosien kuluttua sanoa suhteestaan Kristukseen: *"Hänen tähtensä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana, jotta voittaisin omakseni Kristuksen."* Fil 3:8

Osakeyhtiö omapohjan konkurssi

Niin ystävät, meillekin osakeyhtiö omapohjan konkurssi eli omavanhurskauden menettäminen voi joskus olla tuskallinen prosessi. Mutta se on meille kaikille välttämätön tie, jos mielimme kerran taivaaseen. Se meidän on helppo ymmärtää, että pahoista teoista pitää tehdä parannus.

Niillä on aiheutettu paljon pahaa. Mutta että meidän on tehtävä parannus myös hyvistä teoistamme, joilla olemme yrittäneet ansaita taivaspaikkaa. Se tuntuu liialliselta vaatimukselta. Suurelle osalle kirkkokansaa heidän oma hurskautensa on suurin este taivaaseen pääsulle!

Thomas Wilcox kirjoittaa kirjasessaan Kallis hunajanpisara: *"Huolehdi siitä, että synnin sieluusi tekemä haava tulee Kristuksen verellä täydellisesti parannetuksi, äläkä itse yritä parantaa sitä velvollisuuksien täyttämällä, anteliaisuudella tai muilla omilla teoilla. Mitä muuta parannuskeinoa käytätkin kuin Kristuksen verta, se myrkyttää haavan. Sinä huomaat, ettei syntisi ole koskaan saanut todellista kuoliniskua, ellet ole nähnyt Kristusta sinun edestäsi verta vuotavana ristillä. Syntiä ei kuoleta mikään muu kuin Kristuksen vanhurskauden katseleminen."* s. 6-7 - Vanha virrentekijä vahvistaa Wilcoxin ajatusta: *Ken ei tunne haavojasi, ei hän ole seuraajasi.*

Tauko

Mitä tuolle juutalaiselle terroristille tapahtui Damaskoksessa? Hän joutui ottamaan vastaan avun halveksimaltaan henkilöltä, jonka hän olisi vain pari päivää aikaisemmin tuominnut kuolemaan hänen uskonsa tähden. Damaskoksessa oli nimittäin Ananias-niminen Jeesuksen opetuslapsi. *"Herra puhutteli häntä näyssä: "Ananias!" - "Tässä olen, Herra", hän vastasi. Herra sanoi: "Mene Suorallekadulle ja kysy Juudaksen talosta Saulia, jota kutsutaan Tarsolaiseksi. Hän rukoilee, ja näyssä hän on nähnyt, että Ananias-niminen mies tulee sisään ja panee kätensä hänen päälleen, jotta hän saisi näkönsä takaisin."* Apt 9:10-12

Tämä toimeksianto oli liikaa Ananiakselle. Sydän pelosta vavisten hän protestoi: *"Herra, minä olen monilta kuullut, kuinka paljon pahaa se mies on Jerusalemissa tehnyt sinun pyhillesi. Tännekin hän on tullut ylipappien valtuuttamana vangitsemaan kaikki, jotka huutavat avuksi sinun nimeäsi."* – Ananiaksella oli täysin oikeutettu huoli omasta turvallisuudestaan. Tämä sama huoli on tänään niillä Jeesuksen seuraajilla, jotka elävät muslimimaailmassa. Kun he kuulevat jonkun muslimin tulleen uskoon, heidän on lähes mahdotonta uskoa, että tuo ihminen on vilpittömästi kääntynyt ja voidaan ottaa turvallisesti seurakunnan yhteyteen. Tämän vaikeuden myös uskoon tullut Paavali joutui kokemaan yrittäessään myöhemmin päästä Jerusalemin seurakunnan yhteyteen.

Mitä Herra sanoi Ananiakselle hänen pelkonsa kohteesta? *"Mene, minä olen valinnut hänet aseekseni, tunnustamaan nimeäni maailman kansojen ja kuninkaiden ja myös Israelin kansan edessä. Minä tulen osoittamaan hänelle, että hän joutuu paljon kärsimään minun nimeni tähden."*

Terroristi kohtaa uskovan

Kun Jumala lähettää, niin silloin on paras totella – vaikka pelottaa. Niinpä Ananias lähti liikkeelle arkana ja pamppailevin sydämin. Lopulta *"hän meni sisälle taloon, pani kätensä Saulin päälle ja sanoi: "Saul, veljeni! Herra on lähettänyt minut - Jeesus, joka ilmestyi sinulle, kun olit matkalla tänne. Hän lähetti minut, jotta saisit näkösi takaisin ja täytyisit Pyhästä Hengestä."* Apt 9:9

Kohdatessaan Jeesuksen Saul toi mukanaan koko menneisyytensä ja kaikki asenteensa tuon Tien kulkijoita kohtaan. Kolmen päivän ajan hän joutui sisimmässään käymään toivotonta taistelua oppimiensa asioiden tähden. Se, mitä hänessä nyt tapahtui, soti kaikkea sitä vastaan, mitä hän oli elämässään pitänyt tärkeimpänä. Mutta lopulta hän suostui nöyrytykseen Ananiaksen edessä ja tämä sai rukoilla hänen puolestaan ja panna kätensä hänen päälleen. *"Samassa oli kuin suomet olisivat pudonneet Saulin silmistä, ja hän näki jälleen. Hän nousi jalkeille, ja hänet kastettiin. Ruokaa nautittuaan hän taas voimistui."* Apt 9:10-19

Vanhoissa junanvaunuissa lukee: SAATTAEN VAIHDETTAVA. Se on hyvä kuva myös ihmisten uskoon tulosta. Evankeliumin sanalla Ananias saattoi Sauluksen saatanan vallasta Jumalan rakkaan Pojan valtakuntaan, hengellisestä pimeydestä Jumalan armon valoon. Mekin tarvitsemme toisia uskovia auttamaan meidät epäuskosta uskoon, pois omasta hurskaudesta osallisiksi Kristuksen vanhurskaudesta ja iankaikkisesta elämästä.

Arabiaan ja takaisin

Tämä valtakunnan vaihdos oli Saulille niin tärkeä muutos, että hän tarvitsi aikaa sen selvittämiseen, mitä hänelle oikein oli tapahtunut. Niinpä hän kirjoittaa, että *"Jumala, joka jo äitini kohdusta oli valinnut minut ja arnessaan kutsui minut työhönsä, näki hyväksi antaa Poikansa ilmestyä minulle, jotta lähtisin julistamaan vieraille kansoille sanomaa hänestä. Silloin en kysynyt neuvoa yhdeltäkään ihmiseltä enkä heti lähtenyt Jerusalemiin*

tapaamaan niitä, joista oli tullut apostoleja jo ennen minua. Sen sijaan menin Arabiaan ja palasin sieltä takaisin Damaskokseen". Gal 1:15-17

Arabia tarkoittaa tässä ilmeisesti nykyisen Jordanian aluetta. Siellä oli nabatealaisvaltakunta, jota hallitsi kuningas Aretas IV (8 eKr-40 jKr) – Emme tiedä, mitä hän siellä teki, mutta on ymmärrettävää, että Jeesuksen väkevän ilmestymisen jälkeen hän joutui tutkimaan Kirjoituksia ihan uudessa valossa. Entisenä fanaattisena lain kiivailijana hänen oli erityisesti selvitettävä suhteensa Mooseksen lakiin. Arabiassa Pyhä Henki käytti Saulin nuorena omaksumia Vanha testamentin kirjoituksia ja kirkasti hänelle niistä suuren salaisuuden: historian Jeesus Nasaretilainen on Jumalan Poika ja Vanhan testamentin lupaama Messias – Kärsivä Palvelija, joka omassa ruumiissaan ottaa pois maailman synnit. Se oli hänen sanomansa kun hän lähti sitten myöhemmin kiertämään Aasiaan ja Eurooppa.

Paavali palasi Arabiasta takaisin Damaskokseen. Siellä hänet otettiin paikallisen seurakunnan yhteyteen, jonka kanssa hän rupesi tekemään Jumalan valtakunnan työtä. Hän *"viipyi jonkin aikaa Damaskoksessa opetuslasten luona. Hän alkoi heti synagogissa julistaa, että Jeesus on Jumalan Poika"*. Kuulijoiden reaktio oli aivan välitön: *Kaikki, jotka kuuntelivat häntä, olivat ihmeissään. He sanoivat: "Eikö tämä sama mies pyrkinyt Jerusalemissa tuhoamaan ne, jotka huutavat avuksi Jeesuksen nimeä? Eikö hän tännekin tullut vangitakseen heidät ja viedäkseen ylipappien eteen?"* Oli siinä porukoilla ihmettelemistä kerrakseen. Ei noin radikaalia suunnanmuutosta voi saada aikaan kukaan muu kuin itse Jumala. - Raamattu jatkaa: *"Mutta Saul sai yhä enemmän voimaa. Vääjäämättömin todistein hän osoitti, että Jeesus on Kristus, ja saattoi näin Damaskoksen juutalaiset hämmennyksen valtaan". Apt 9:20-22*

Vainoajasta vainottu

Paavali sai hetken rauhassa julistaa Sanaa, mutta kohta vaikeudet saavuttivat hänet. Hän oli ilmeisesti Arabiassa julistanut evankeliumia niin, että myös kuningas Aretaksen omatunto oli herännyt. Sen sijaan, että hän olisi nöyrytynyt parannukseen synneistään hän käskikin Damaskoksessa olevan päällikkönsä tappaa tuo häirikkö. Paavali kirjoittaa myöhemmin tästä kokemuksestaan: *"Damaskoksessa kuningas Aretaksen alainen päällikkö antoi vartioida kaupunkia pidättääkseen minut, mutta minut laskettiin muurinaukosta korissa alas, ja niin pääsin pakenemaan hänen*

käsistään. 2 Kor 11:32-33 – Nyt Saul sai itse kokea ensimmäistä kertaa, miltä tuntui olla etsintäkuulutettu henkipatto Jeesuksen tähden.

Onko meillä turvatakeita?

Rakkaat ystävät. Onko meillä turvatakeita tässä maailmassa? Jeesus ei ole luvannut meille täydellistä turvaa täällä ajassa. Päinvastoin, Hän sanoo lähettäneensä meidät "kuin lampaat susien keskelle". Ainoa turvallinen paikka maailmassa on olla Jumalan tahdossa. Olen saanut kokea sen lukuisia kertoja. Kerron vain yhden esimerkin tähän loppuun.

Olin nuorena tekemässä evankelioimistyötä muutaman muun veljen kanssa eräässä muslimimaassa. Siellä jouduimme muslimijohtajien tappolistalle. Poliisipäällikkö valitti, ettei hän enää kyennyt takaamaan turvallisuuttamme. Rukoilimme, mitä tehdä. Koimme, että Jumala oli lähettänyt meidät tuohon maahan viemään ihmisille evankeliumia – ja niin me tahdoimme tehdä joka päivä – vaikka se maksaisi meidän henkemme

Silloin Jumala antoi minulle lahjan – sain käydä läpi oman kuolemani. Sen jälkeen jokainen päiväni on ollut elämäni viimeinen päivä. Jumala opetti silloin myös tämän totuuden: Kun kutsumme ihmisiä ottamaan vastaan evankeliumin ja sen vastaanottaminen voi merkitä heille kuolemaa, meidän tulee olla valmiit maksamaan evankeliumin levittämisestä sama hinta kuin sen vastaanottajatkin. Silloin elämä on minulle Kristus ja kuolema on voitto. Ja silloin olemme kaikkein syvimmissä turvassa – itsessään Jumalassa.

Asko Matikka